

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 15 juni 2025 om 17:00 in de Nieuwe Kerk.

Voorganger: ds. G.J. Anker

Zingen: Gezang 444

1 Grote God, wij loven U,
Heer, o sterkste aller sterken!
Heel de wereld buigt voor U
en bewondert Uwe werken.
Die Gij waart te allen tijd,
blijft Gij ook in eeuwigheid.

3 Heer, ontferm U over ons,
open uwe Vaderarmen,
stort uw zegen over ons,
neem ons op in uw erbarmen.
Eeuwig blijft uw trouw bestaan
laat ons niet verloren gaan.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 122 (Oude Berijming)

1 Ik *ben verblijd*, wanneer men mij
Godvruchtig opwekt: '*Zie wij staan*
Gereed, om naar Gods huis te gaan.
Kom, ga met ons, en doe als wij.'
Jeruzalem, dat ik bemin
Wij treden uwe poorten in
Daar staan, o Godsstad, onze voeten.
Jeruzalem is wel gebouwd,
Wel saamgevoegd: wie haar beschouwt,
Zal haar voor 's Bouwheers kunstwerk groeten.

Geloofsbelijdenis

Zingen: Psalm 111 (Nieuwe Berijming)

1 Van ganser harte loof ik Hem
in 't midden van Jeruzalem,
den Heer in 't midden der getrouwen.
Groot zijn de daden van den Heer,
Hij doet wie lust heeft aan zijn leer
de schoonheid van zijn heil aanschouwen.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: 1 Samuel 1 vers 1 - 18

De gelofte van Hanna

¹ Er was een man uit Ramathaïm-Zofim, uit het bergland van Efraïm, en zijn naam was Elkana, een zoon van Jeroham, de zoon van Elihu, de zoon van Tochu, de zoon van Zuf, een Efrathiet.

² En hij had twee vrouwen. De naam van de ene was Hanna en de naam van de andere Peninna. Nu had Peninna kinderen, maar Hanna had geen kinderen.

³ Deze man ging van jaar tot jaar zijn stad uit om zich in Silo voor de HEERE van de legermachten neer te buigen en offers te brengen. Daar waren de twee zonen van Eli, Hofni en Pinehas, priesters van de HEERE.

⁴ Wanneer de dag kwam dat Elkana een offer bracht, gaf hij delen *van het vlees* aan Peninna, zijn vrouw, en aan al haar zonen en haar dochters.

⁵ Maar aan Hanna gaf hij een speciaal deel, want hij had Hanna lief; maar de HEERE had haar baarmoeder toegesloten.

⁶ Haar tegenpartij treiterde haar telkens weer om haar kwaad te maken, omdat de HEERE haar baarmoeder toegesloten had.

⁷ En zo ging het jaar op jaar. Zo dikwijls als zij naar het huis van de HEERE ging, treiterde zij haar zo; dan hilde zij en at niet.

⁸ Elkana, haar man, zei dan tegen haar: Hanna, waarom huil je, waarom eet je niet, en waarom is je hart verdrietig? Ben ik je niet meer *waard* dan tien zonen?

⁹ Toen stond Hanna op, nadat men in Silo gegeten en gedronken had. Nu zat Eli, de priester, op een stoel bij een deurpost van de tempel van de HEERE.

¹⁰ Bitter van gemoed bad zij tot de HEERE en zij hilde erg.

¹¹ Zij legde een gelofte af; zij zei: HEERE van de legermachten, wanneer U werkelijk de ellende van Uw dienaress aanziet, aan mij denkt en Uw dienaress niet vergeet, maar aan Uw dienaress een mannelijke nakomeling geeft, dan zal ik die voor al de dagen van mijn leven aan de HEERE geven, en er zal geen scheermes op mijn hoofd komen.

¹² En het gebeurde, toen zij lang bleef bidden voor het aangezicht van de HEERE, dat Eli op haar mond lette.

¹³ Want Hanna sprak in haar hart; alleen haar lippen bewogen, maar haar stem werd niet gehoord. Daarom hield Eli haar voor dronken.

¹⁴ En Eli zei tegen haar: Hoelang zult u zich nog dronken gedragen? Ontdoe u van uw wijn.

¹⁵ Maar Hanna antwoordde en zei: Nee, mijn heer, ik ben een diepbedroefde vrouw; ik heb geen wijn of sterkedrank gedronken, maar ik heb mijn ziel uitgestort voor het aangezicht van de HEERE.

¹⁶ Houd uw dienaress toch niet voor een verdorven vrouw, want vanwege de veelheid van mijn gedachten en mijn verdriet heb ik tot nu toe gesproken.

¹⁷ Toen antwoordde Eli en zei: Ga in vrede, en de God van Israël zal u geven wat u van Hem gebeden hebt.

¹⁸ Zij zei: Laat uw dienaress genade vinden in uw ogen. Vervolgens ging de vrouw haars weegs. Zij at *weer* en haar gezicht stond bij haar niet meer *als voorheen*.

Schriftlezing: Lukas 7 vers 36 - 50

De zalving bij Simon de Farizeeër

³⁶ En een van de Farizeeën vroeg of Hij bij hem *kwam* eten; en toen Hij het huis van de Farizeeër binnengegaan was, lag Hij aan.

³⁷ En zie, een vrouw in de stad die een zondares was, kwam te weten dat Hij in het huis van de Farizeeër

aanlag, en zij bracht een albasten fles met zalf mee.

³⁸ En staande achter Zijn voeten, begon zij huilend Zijn voeten nat te maken met tranen, en zij droogde ze af met het haar van haar hoofd, en zij kuste Zijn voeten en zalfde ze met de zalf.

³⁹ Toen de Farizeeër die Hem uitgenodigd had, *dat zag*, zei hij bij zichzelf: Deze *Man* zou, als Hij een profeet was, wel weten wie en wat voor vrouw het is die Hem aanraakt, want zij is een zondares.

⁴⁰ Maar Jezus antwoordde en zei tegen hem: Simon, Ik heb u iets te zeggen. Hij zei: Meester, zeg het.

⁴¹ *Jezus zei*: Een zekere schuldeiser had twee schuldenaars; de één was vijfhonderd penningen schuldig en de ander vijftig.

⁴² Toen zij niets hadden om te betalen, schold hij het hun beiden kwijt. Zeg dan: Wie van hen zal hem meer liefhebben?

⁴³ Simon antwoordde en zei: Ik denk dat hij het *is* aan wie hij het meeste kwijtgescholden heeft. Hij zei tegen hem: U hebt juist geoordeeld.

⁴⁴ En Hij keerde Zich om naar de vrouw en zei tegen Simon: Ziet u deze vrouw? Ik ben in uw huis gekomen: water voor Mijn voeten hebt u niet gegeven, maar zij heeft Mijn voeten met tranen natgemaakt en met het haar van haar hoofd afgedroogd;

⁴⁵ u hebt Mij geen kus gegeven, maar vanaf het moment dat zij binnengekomen is, heeft zij niet opgehouden Mijn voeten te kussen;

⁴⁶ met olie hebt u Mijn hoofd niet gezalfd, maar zij heeft Mijn voeten met zalf gezalfd.

⁴⁷ Daarom zeg Ik u: Haar zonden, die veel waren, zijn *haar* vergeven, want zij heeft veel liefgehad; maar aan wie weinig vergeven wordt, die heeft weinig lief.

⁴⁸ En Hij zei tegen haar: Uw zonden zijn *u* vergeven.

⁴⁹ En zij die mee aanlagen, begonnen bij zichzelf te zeggen: Wie is Deze Die ook zonden vergeeft?

⁵⁰ Maar Hij zei tegen de vrouw: Uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede!

Zingen: Psalm 26 (Oude Berijming)

2 Beproof vrij, *van omhoog*,
Mijn *hart*, dat voor Uw oog
Alwetende, steeds *open* lag.
Doorzoek mij, toets mijn gangen.
Doorgrond al mijn verlangen,
En stel mijn oogmerk in den dag.

8 Wat blijdschap *smaakt mijn* ziel,
Wanneer ik voor U kniel,
in 't *huis*, dat Gij U hebt gesticht!
Hoe lief heb ik Uw woning,
De *tent*, o Hemelkoning,
Die G', U ter eer, hebt opgericht!

12 Nu stap ik *rustig* aan
'k Betreed een *effen* baan:
Mijn God verhoort nu mijn gebed,
'k Zal Hem, met *blijde* klanken,
In Zijn vergaadring danken,
Wanneer Zijn *gunst* mij heeft gered.

Prediking

Zingen: Weerklank 440 (Liederen van lof, gebed en toewijding)

1 Heer, wees mijn gids op heel mijn levenspad,
mijn trouwe gids.

Wijs mij de weg naar Sions gouden stad,
o trouwe gids.

Blijf dicht bij mij, ga stap voor stap mij voor,
dan volg ik U, met rust in 't veilig spoor.

2 'k Was vroeger blind en dwaalde van het pad,
want 'k had geen gids

ver dwaald' ik af, totdat ik ernstig bad:

'Heer, wees mijn gids.'

Hij heeft verhoord, 'k ben nu verheugd en blij,
want Jezus kwam en nu is 't licht voor mij.

3 Nu aan zijn hand, dwaal ik niet van de weg,
Hij is mijn gids!

't Zij door woestijn, of ook langs heg en steg
leidt mij mijn gids.

Licht, vriend'lijk licht straalt van zijn aangezicht,
'k houd daarom steeds mijn oog op Hem gericht.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 56 (Oude Berijming)

4 Gij weet, o God, hoe 'k zwerven moet op aard'
Mijn tranen hebt g' in Uwe fles vergaard.

Is hun getal niet in Uw boek bewaard,

Niet op Uw rol geschreven?

Gewis, dan zal mijn wreevle vijand beven,

En, als ik roep, straks rugwaarts zijn gedreven.

Dit weet ik vast God zal mij nooit begeven

Niets maakt mijn ziel vervaard.

5 Ik roem in God ik prijs 't onfeilbaar woord

Ik heb het zelf uit Zijnen mond gehoord.

'k Vertrouw op God, door gene vrees gestoord

Wat stervling zou mij schenden?

Ik heb beloofd, wanneer g' in mijn ellenden

Mij bijstand boodt, en 't onheil af zoudt wenden

Tot U, o God, mijn lofzang op te zenden,

Door ijver aangespoord.

Zegen